

Kommittédirektiv

En ny jakt- och viltvårdsmyndighet

Beslut vid regeringssammanträde den 6 juli 2023

Sammanfattning

En särskild utredare ska göra en översyn av fördelningen av de uppgifter som de statliga förvaltningsmyndigheterna ansvarar för inom jakt- och viltvårdsområdet. I uppdraget ingår att analysera om det statliga åtagandet inom jakt- och viltvårdsområdet bör omprövas och utreda formerna för samt föreslå en ny jakt- och viltvårdsmyndighet som ska ansvara för viltförvaltningen på nationell nivå.

Syftet med översynen är att säkerställa en effektiv ansvarsfördelning som främjar en långsiktigt hållbar jakt och viltvård och som säkerställer en fungerande viltförvaltning där bevarandet av viltarter, brukande av viltet som resurs samt begränsning av skador och olägenheter av vilt beaktas. Syftet är också att undanröja hinder i utövningen av jakt och viltvård samt utreda om ansvaret för vapentillstånd och för tillsyn av och tillståndsprövning för skjutbanor bör flyttas.

Utredaren ska bland annat

- analysera den nuvarande myndighetsstrukturen och ansvarsfördelningen inom jakt- och viltvårdsområdet,
- bedöma om det statliga åtagandet när det gäller uppgifter inom jakt- och viltvårdsområdet bör omprövas,
- utreda formerna för bildandet av en ny jakt- och viltvårdsmyndighet samt förändringar när det gäller mandat, styrning och ansvarsfördelning

mellan och inom de befintliga myndigheterna inom jakt- och viltvårdsområdet,

- ta ställning till vilka uppgifter som kan föras över till en ny jakt- och viltvårdsmyndighet,
- analysera och föreslå förändringar i ansvaret för hantering av vapen-tillstånd,
- analysera och vid behov föreslå förändringar i myndighetsansvaret för tillsynen av och tillståndsprövningen för skjutbanor, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Vid uppdraget ska regionala och lokala förutsättningar beaktas inklusive länsstyrelsernas uppdrag.

Uppdraget ska redovisas senast den 31 januari 2025.

De statliga förvaltningsmyndigheternas ansvar inom jakt- och viltvårdsområdet

Tidigare ställningstaganden om myndighetsansvaret

I budgetpropositionen för 2023 (prop. 2022/23:1 utg. omr. 23 avsnitt 2.8.2) anger regeringen att en utredning ska tillsättas i syfte att främja en hållbar jakt och viltvård, bland annat genom att utreda formerna för en jakt- och viltvårdsmyndighet.

Riksdagen har tillkännagett för regeringen att regeringen ska inrätta en ny myndighet med ansvar för jaktfrågor och viltförvaltning (bet. 2014/15:MJU9 punkt 2, rskr. 2014/15:154). Riksdagens tillkännagivande baserar sig bland annat på Jaktlagsutredningens delbetänkande Viltmyndighet – jakt och viltförvaltning i en ny tid (SOU 2013:71). Miljö- och jordbruksutskottet välkomnar i betänkandet Jaktlagsutredningens överväganden när det gäller strukturen för och förslag till en ny myndighet. Genom att inrätta en ny viltmyndighet med ett helhetsansvar blir det enligt utskottet enklare att få en bra överblick och en balans mellan olika intressen. Därmed bör regeringen, enligt utskottet, bejaka Jaktlagsutredningens förslag och inrätta en viltmyndighet. Utskottet föreslår att en ny myndighet med ansvar för jaktfrågor och viltförvaltning inrättas snarast.

I direktiven till Jaktlagsutredningen motiverades uppdraget att se över myndighetsansvaret för jakt och viltförvaltning på följande sätt (dir. 2012:77).

Stora förändringar har skett de senaste åren inom viltförvaltningen. Viltförvaltningsdelegationer har inrättats på länsstyrelsenivå genom beslut om en ny rovdjursförvaltning. Delegationernas ansvar omfattar även övrig jakt och har inneburit förändringar i ansvaret för myndigheterna. Ansvar för olika delar av hanteringen av jaktadministrationen har också varit föremål för prövning. Utredaren ska därför utvärdera olika myndigheters ansvar och ansvarsfördelning för att säkerställa en god jakt- och viltvård i enlighet med bestämmelserna i jaktlagstiftningen.

I delbetänkandet Viltmyndighet – jakt och viltförvaltning i en ny tid (SOU 2013:71) redovisade Jaktlagsutredningen sitt uppdrag att på kort tid göra en utvärdering av myndighetsansvaret för jakt och viltvård, vilket i huvudsak omfattade Naturvårdsverket och länsstyrelserna. Eftersom viltförvaltningsdelegationerna utgör en central del av länsstyrelsernas arbete och det vid tiden för framtagandet av delbetänkandet pågick ett arbete med att utvärdera dessa delegationer var Jaktlagsutredningens bedömning att en utvärdering av såväl viltförvaltningsdelegationerna som länsstyrelserna först kunde genomföras i slutbetänkandet. I delbetänkandet tog utredningen därmed endast ställning till om Naturvårdsverket skulle vara ansvarig myndighet för jakt och viltförvaltning, om uppgiften skulle föras över till annan befintlig myndighet eller om en ny fristående myndighet för jakt och viltförvaltning skulle skapas.

Regeringen avslutade Jaktlagsutredningens uppdrag i februari 2015. Slutbetänkandet skulle ha redovisats den 30 december 2015.

Jaktlagsutredningens delbetänkande remitterades. Regeringen anser att förslaget om en ny viltmyndighet måste analyseras betydligt djupare än vad Jaktlagsutredningen gjorde och att betänkandets förslag om finansieringen är ofullständig.

Utvecklingen av svensk viltförvaltning

Regeringen gav i regleringsbrevet för 2015 Naturvårdsverket i uppdrag att ta fram en strategi för svensk viltförvaltning senast den 30 juni 2015. En utvärdering av strategin för svensk viltförvaltning genomfördes av Naturvårdsverket i december 2019. Med utgångspunkt i utvärderingen

beslutade Naturvårdsverket i april 2022 om en ny strategi för svensk viltförvaltning 2022–2029.

Jaktlagsutredningen föreslog som alternativ till inrättande av en ny myndighet att Naturvårdsverket även i fortsättningen skulle ha ett samlat ansvar för jakt- och viltförvaltningsfrågorna under förutsättning att en sammanhållen enhet för frågorna inrättades på myndigheten samt att myndigheten skulle prioritera annat vilt än rovdjur. Naturvårdsverket har sedan Jaktlagsutredningens betänkande ändrat sin organisation så att den i dagsläget består av två enheter som arbetar med viltfrågor (Viltförvaltningsenheten och Viltanalysenheten) under en avdelning (Naturavdelningen). Personalresurserna för viltfrågor har förändrats sedan Jaktlagsutredningens delbetänkande. Jaktlagsutredningen angav att det då var 16 årsarbetskrafter som arbetade med jakt- och viltfrågor. I december 2022 arbetade sammanlagt 39 årsarbetskrafter med viltfrågor. Personalen finns numera utspridd i landet, och arbetsområdenas resurssättning har ändrats så att mer resurser läggs på klövvilt och övrigt vilt än tidigare.

Regeringen beslutade 2018 om en ändring i jaktförordningen (1987:905) som innebär att Naturvårdsverket minst vart sjätte år ska se över jakttiderna och föreslå ändringar till regeringen. En s.k. jakttidsberedning infördes hos Naturvårdsverket. Naturvårdsverkets första förslag till nya jakttider överlämnades till regeringen i juni 2020. Naturvårdsverkets förslag remitterades och regeringen beslutade den 6 maj 2021 om omfattande ändringar i jaktförordningen.

I januari 2021 gav regeringen Naturvårdsverket i uppdrag att främja landets viltvård, vilket innebär att myndigheten från och med den 1 juli 2022 har ansvar för åtgärder som bland annat rör viltövervakning, eftersök av vilt vid trafikolyckor och klövviltsförvaltning. För detta får medel ur viltvårdsfonden användas. Vidare blev Naturvårdsverket ansvarig myndighet för att pröva frågor om bidrag och besluta om utbetalning av bidrag enligt förordningen (2021:12) om vissa bidrag ur viltvårdsfonden.

Regeringen beslutade den 10 mars 2022 om ändring i förordningen (2012:989) med instruktion för Naturvårdsverket. Ändringen innebär bland annat att myndigheten ska medverka till att främja brukandet av vilt som resurs. Ändringen trädde i kraft den 1 maj 2022.

Skogsstyrelsen har ett pågående uppdrag att tillsammans med Naturvårdsverket och i dialog med länsstyrelserna och relevanta organisationer se över åtgärder och vid behov regelförändringar för att åstadkomma eftersträvad balans mellan klövviltstammar och fodertillgång och därmed minska skadenivåerna på skog. Uppdraget ska redovisas senast den 30 september 2023.

Berörda myndigheter och andra organisationer

Naturvårdsverket

Naturvårdsverket är ansvarig jakt- och viltmyndighet på nationell nivå. Myndigheten är förvaltningsmyndighet på miljöområdet i frågor om klimat och luft, mark, biologisk mångfald, förorenade områden, kretslopp och avfall, miljöövervakning samt miljöforskning. Naturvårdsverket har en central roll i miljöarbetet och ska vara pådrivande, stödjande och samlande vid genomförandet av miljöpolitiken.

Naturvårdsverket ska verka för att det generationsmål för miljöarbetet och de miljökvalitetsmål som riksdagen har fastställt nås och ska vid behov föreslå åtgärder för miljöarbetets utveckling. Naturvårdsverket ska främja en hållbar utveckling med utgångspunkt i generationsmålet och miljökvalitetsmålen och därmed bidra till genomförandet av Agenda 2030 som Förenta nationernas medlemsstater har antagit.

Naturvårdsverket ansvarar för frågor om jakt och vilt enligt jaktlagstiftningen och medverkar till att främja brukandet av vilt som resurs.

Länsstyrelserna

Länsstyrelserna ansvarar enligt jaktförordningen (1987:905) för den regionala förvaltningen av vilt. Länsstyrelsens uppgifter spänner över många områden och inkluderar allt ifrån upplåtelse av jakt till rena administrativa uppgifter och ärendehantering i enskilda jaktfrågor. Uppgifterna avser bland annat upplåtelse av jakt på statens mark och vatten, administration av licens- och skydds jakt efter vissa arter, jakt inom älg- och kronhjortskötselområden, viltvårdsområden, insamling och återrapportering av jaktresultat och fällda djur, beslut om begränsningar av jaktlagen, avgifter och bidrag samt hantering av enskilda ärenden och förordnande av jakttillsynsmän samt förvaltning och inventering av rovdjur.

Viltförvaltningsdelegationerna

En viltförvaltningsdelegation är ett organ inom länsstyrelsen som regleras i förordningen (2009:1474) om viltförvaltningsdelegationer. Viltförvaltningsdelegationen ska bland annat besluta om övergripande riktlinjer för ett antal frågor kopplade till viltförvaltning på länsnivå. En viltvårdsdelegation leds av länets landshövding.

Polismyndigheten

Polismyndigheten har enligt jaktförordningen främst operativa uppgifter inom jaktlagstiftningen. Polismyndigheten har bland annat rätt att besluta om avlivning av djur av flera olika orsaker. Vidare samordnar Polismyndigheten den nationella viltolyckseftersöksorganisationen samt ansvarar för att ta emot information om pågående eftersök om berörd jakträttsinnehavare eller markägare inte går att nå. Polismyndigheten ansvarar också för transport av statens vilt, för prövning av frågor om tillstånd till bland annat innehav av skjutvapen enligt vapenlagen (1996:67) och för tillsyn och tillståndsprövning av skjutbanor enligt ordningslagen (1993:1617).

Trafikverket

Trafikverket förfogar över medel för drift och underhåll av väg respektive järnväg. De aktuella anslagsposterna används bl.a. till utgifter för att betala Polismyndighetens kostnader för eftersök av vilt som varit inblandat i sammanstötning med motorfordon samt spårbundna fordon, samt för Polismyndighetens administrations- och fakturahanteringskostnader för detta.

Statens jordbruksverk

Statens jordbruksverk (Jordbruksverket) har föreskriftsrätt för hur jakt på statens mark ovan odlingsgränsen och på renbetesfjällen i Jämtlands län ska bedrivas. Vidare deltar myndigheten i arbetet med djurskydd vid hundträning i hägn, exempelvis med att utforma gryt konstruerade för hundträning. Därutöver deltar Jordbruksverket genom samråd med Naturvårdsverket när fångstredskap ska typgodkännas och när föreskrifter för frågor om vilthägn och de djur som hålls i hägn ska tas fram.

Havs- och vattenmyndigheten

Havs- och vattenmyndigheten är en förvaltningsmyndighet på miljöområdet för frågor om bevarande, restaurering och hållbart nyttjande av sjöar, vattendrag och hav. Myndigheten ska vidare inom sitt ansvarsområde ansvara för

skydd av naturtyper och arter samt andra frågor om biologisk mångfald i sjöar, vattendrag och hav. Naturvårdsverket ska till exempel inhämta synpunkter från Havs- och vattenmyndigheten innan tillstånd för skydds- eller licensjakt på säl ges, innan myndigheten meddelar föreskrifter eller beslut om hur dödade djur som lever i havet eller vatten ska hanteras, innan tillstånd ges för selektiv jakt på ett litet antal individer för utbildning och forskning samt för behov vid återintroduktion av en art som lever i havet eller vatten.

Statens veterinärmedicinska anstalt

Statens veterinärmedicinska anstalt har ansvar för att följa och analysera utvecklingen av sjukdomstillstånd hos vilda djur. Arbetet sker dels genom undersökningar av dött eller avlivat sjukt vilt, dels genom riktade undersökningar i form av sjukdomsovervakning. Statens veterinärmedicinska anstalt utför också uppdrag åt andra myndigheter som exempelvis utvärderingar av fällor för fångst av djur. Slutligen är Statens veterinärmedicinska anstalt tillsammans med Naturhistoriska riksmuseet ansvarig myndighet för att ta emot upphittade döda djur som utgör statens vilt.

Naturhistoriska riksmuseet

Naturhistoriska riksmuseet ansvarar tillsammans med Statens veterinärmedicinska anstalt för att ta emot upphittade djur som utgör statens vilt. Därutöver tar riksmuseet emot och undersöker det biologiska material som jägaren är skyldig att leverera i samband med att säl skjutits. Museet ansvarar också för samordning och analys av spillningsprover vid inventering av björn samt inventering av kungsörn.

SLU Viltskadecenter

SLU Viltskadecenter är ett nationellt kunskapscentrum för vilt, viltskador och samhälle. Det ligger organisatoriskt inom Sveriges lantbruksuniversitet (SLU). SLU Viltskadecenter samverkar med flera myndigheter och organisationer och finansieras genom anslag för biologisk mångfald från Naturvårdsverket. Verksamheten ska bedrivas genom kunskapsinsamling och kunskapsförmedling samt genom praktiskt stöd och service.

Skogsstyrelsen

Skogsstyrelsen utvecklar och tillhandahåller beslutsunderlag i förvaltningen av hjortdjur genom älgbetesinventering och foderprognoser. Älgbetesinventering ligger till grund för uppföljning av de måltal för tolerabel skadesituation i skogen som har tagits fram av Naturvårdsverket tillsammans med

Skogsstyrelsen och som är förenliga med riksdagens målsättning. Vidare har Skogsstyrelsen uppdrag kopplade till kunskapsspridning, övervakning, bekämpning och förebyggande av skogsskador, bl.a. viltskador.

I övrigt kan även andra myndigheter som t.ex. Kustbevakningen och Tullverket beröras när det gäller vilt och jakt.

Svenska Jägareförbundets jakt- och viltvårdsuppdrag

Svenska Jägareförbundet erhåller ett organisationsbidrag ur viltvårdsfonden som syftar till att förbundet ska kunna ”leda delar av jakten och viltvården i landet”, det s.k. allmänna uppdraget som regeringen har beslutat om. Svenska Jägareförbundet har haft detta uppdrag sedan 1938, även om formerna har förändrats under åren.

Uppdraget att se över de statliga förvaltningsmyndigheternas ansvar

Viltet är en nationell angelägenhet som ska hanteras nationellt och med så stort regionalt och lokalt inflytande som möjligt. Samtidigt ska Sverige uppfylla sina internationella och EU-rättsliga åtaganden. Svensk viltförvaltning ska vara ekosystembaserad och adaptiv. Förvaltningen av vilt ska bygga på vetenskapligt underlag och på att de människor och verksamheter som berörs uppfattar att den har legitimitet.

Det behövs stor kunskap för att viltförvaltning och jakt ska kunna bedrivas på ett sätt som är effektivt, långsiktigt hållbart och etiskt försvarbart. Kunskap från viltforskningen är betydelsefull för beslut på alla nivåer – från regeringen och länsstyrelserna till markägare, jaktlag och den enskilda jägaren. Den information som framkommer via viltforskningen är även till gagn för näringarna på landsbygden och allmänheten. Jakt och viltförvaltning ska fungera tillsammans med övriga näringar på landsbygden och naturresurserna i stort. Det innebär att en god förvaltning av jaktbara vilda arter kännetecknas av en acceptabel balans mellan skador, skadeförebyggande arbete och nytta av vilt inom ramen för ett hållbart nyttjande. Jakten är inte bara en fritidssysselsättning, den är även en näringsverksamhet på landsbygden. Den svenska viltrikedom är en stor tillgång. Jakten har en lång tradition i Sverige som behöver värnas. Samtidigt är även andra näringar och fritidssysselsättningar, såsom naturturism och viltskådning, beroende av viltet som resurs.

Art- och viltrikedomen är stor i Sverige, och även den bör värnas. En god art- och viltrikedom kräver en god och balanserad förvaltning av viltet. Det är viktigt att det finns en reglering så att viltet får skydd och att jakten anpassas efter tillgången på vilt. All jakt och viltvård måste utgå från en balans mellan djur, natur och människa. Förutsättningarna för förvaltningen av flera arter i Sverige påverkas av Sveriges EU-rättsliga och internationella åtaganden, exempelvis Bernkonventionen och EU:s bestämmelser om artskydd i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar. De förslag som lämnas ska bidra till att säkerställa att dessa åtaganden följs.

Det är angeläget att ansvarsfördelning och myndighetsstruktur säkerställer en fungerande viltförvaltning som främjar en hållbar jakt och viltvård, möjliggör begränsning av skador på areella näringar och övriga samhället till en tolerabel nivå samtidigt som den biologiska mångfalden värnas. Som beskrivits ovan har såväl viltförvaltningen som ansvarsfördelningen förändrats och utvecklats. Regeringen anser därför att det finns ett behov av att samlat utreda ändamålsenligheten i den nuvarande myndighetsstrukturen för viltförvaltningen.

Utredaren ska därför

- analysera den nuvarande myndighetsstrukturen och ansvarsfördelningen inom jakt- och viltvårdsområdet,
- om det bedöms lämpligt, göra en internationell jämförelse,
- beakta betänkandet Viltmyndigheten – jakt och viltförvaltning i en ny tid (SOU 2013:71), samt de slutsatser som Trafikverket har dragit om eftersök av vilt i redovisningen av uppdraget att redogöra för utveckling av viltolyckor m.m. (I2021/03296 och LI2023/01237),
- analysera och utreda formerna för bildandet av en ny jakt- och viltvårdsmyndighet samt förändringar när det gäller mandat, styrning och ansvarsfördelning mellan och inom de myndigheter som berörs av jakt- och viltvårdsområdet,
- ta ställning till vilka uppgifter som kan överföras till en ny jakt- och viltvårdsmyndighet för att skapa en mer effektiv och samlad hantering,
- analysera och föreslå hur befintliga berörda myndigheter och organisationer även i fortsättningen ska bidra till en fungerande vilt-

förvaltning, främja en hållbar jakt och viltvård samt undanröja hinder i utövningen av jakt och viltvård inom ramen för sina kvarstående uppdrag efter att en ny jakt- och viltvårdsmyndighet skapats, och

- lämna nödvändiga författningsförslag.

Uppdraget att se över hanteringen av vapentillstånd

Polismyndigheten prövar frågor om tillstånd enligt vapenlagen (1996:67). Ansvaret innefattar bl.a. tillstånd att inneha skjutvapen, ammunition eller ljuddämpare, tillstånd att driva handel med skjutvapen och tillstånd att föra in skjutvapen, ammunition eller ljuddämpare till Sverige (2 kap. 1 § vapenlagen). Tillståndsverksamheten innefattar även frågor om återkallelse av tillstånd liksom frågor om omhändertagande och inlösen av skjutvapen (6–8 kap. vapenlagen).

Riksdagen har under den förra mandatperioden, efter motioner från de nuvarande regerings- och samarbetspartierna, riktat flera tillkännagivanden till regeringen om att ansvaret för vapentillståndsärenden bör överföras från Polismyndigheten till en ny tillståndsmyndighet (bet. 2019/20:JuU33 punkt 5, rskr. 2019/20:304, bet. 2020/21:JuU30 punkt 5, rskr. 2020/21:398 och bet. 2021/22:JuU28 punkt 3, rskr. 2021/22:275). Enligt justitieutskottet kan det ifrågasättas om vapentillståndsärenden är en sådan uppgift som Polismyndigheten är bäst lämpad att ansvara för. En överföring av ansvaret kan också, enligt utskottet, avlasta en redan ansträngd Polismyndighet. Mot denna bakgrund anser utskottet att tillståndsverksamheten för vapenlicensärenden bör flyttas från Polismyndigheten till en ny myndighet för jaktfrågor och viltförvaltning. Utskottet anser därför att en utredning bör tillsättas för att se över frågan.

Regeringen beslutade den 12 maj 2022 kommittédirektiv om genomförande av ändringarna i EU:s vapendirektiv och en översyn av vapenlagstiftningen (dir. 2022:40). Det huvudsakliga syftet med översynen är att skapa ett regelverk som inte i onödan försvårar för legala vapeninnehavare som jägare och sportskyttar samt att göra regelverket mer överskådligt och lättillgängligt.

Utifrån samma målsättning anser regeringen att det även är viktigt att ärenden om vapentillstånd handläggs effektivt, rättssäkert och utan alltför långa handläggningstider.

Det är vidare, med tanke på samhällsutvecklingen, viktigare än någonsin att Polismyndigheten fokuserar på sitt kärnuppdrag. Regeringen är därför av uppfattningen att Polismyndighetens uppdrag ska renodlas. En renodling avlastar Polismyndigheten och ökar myndighetens förutsättningar att fokusera på det som är polisiärt relevant.

Med dessa utgångspunkter har regeringspartierna och Sverigedemokraterna, genom Tidöavtalet, enats om att en utredning ska föreslå en ny jakt- och viltvårdsmyndighet som tar över licensprövningen från Polismyndigheten.

Det är dock angeläget att Polismyndigheten vid en sådan ansvarsflytt får fortsatt tillgång till information från vapenärenden och vapenregister i sin brottsbekämpande verksamhet, i den mån myndigheten har behov av det.

Utredaren ska därför

- kartlägga Polismyndighetens handläggning av vapentillstånd, till exempel när det gäller handläggningstider och personalresurser,
- analysera och ta ställning till om ansvaret för hantering av tillstånd enligt vapenlagen bör flyttas och – oavsett bedömning i sak – lämna förslag som innebär att ansvaret lämnas till den nya jakt- och viltvårdsmyndigheten,
- bedöma om och i vilken utsträckning Polismyndigheten behöver få tillgång till uppgifter från vapenärenden och vapenregister från den nya jakt- och viltvårdsmyndigheten, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Uppdraget att se över ansvaret för tillsyn och tillståndsprövning för skjutbanor

Riksdagen har riktat tillkännagivanden till regeringen om att låta utreda tillsynsansvaret för skjutbanor (bet. 2020/21:JuU30 punkt 18, rskr. 2020/21:398 och bet. 2021/22:JuU28 punkt 12, rskr. 2021/22:275). Enligt justitieutskottet kan det med hänsyn till polisens bristande resurser ifrågasättas om tillsynen och tillståndsprövningen av skjutbanor verkligen behöver skötas av polisen. Utskottet anser att det bör tillsättas en utredning med uppdrag att överväga om ansvaret för tillsyn och tillståndsprövning för skjutbanor ska flyttas till en annan myndighet och därvid överväga om den nya jakt- och viltmyndigheten ska åläggas detta ansvar.

Det finns, som framgått, starka skäl att renodla Polismyndighetens uppdrag. En renodling bidrar till att avlasta myndigheten och ökar myndighetens förutsättningar att fokusera på det som är polisiärt relevant.

Utredaren ska därför

- kartlägga Polismyndighetens hantering av tillsyn och tillståndsprövning av skjutbanor, exempel när det gäller handläggningstider och personalresurser,
- analysera och vid behov föreslå förändringar i myndighetsansvaret för tillsynen och tillståndsprövningen för skjutbanor och – oavsett bedömning i sak – lämna författningsförslag som innebär att ansvaret lämnas till den nya jakt- och viltvårdsmyndigheten, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Konsekvensbeskrivningar

Utöver vad som följer av kommittéförordningen (1998:1474) ska utredaren särskilt beakta och redovisa de konsekvenser som förslagen kan få för myndigheters och organisationers arbete och kompetensförsörjning.

Kontakter och redovisning av uppdraget

Vid genomförandet av uppdraget ska utredaren hålla Regeringskansliet (Landsbygds- och infrastrukturdepartementet) informerat och beakta relevant arbete som pågår inom myndigheten och utredningsväsendet. Utredaren ska särskilt följa pågående lagstiftningsarbete inom Regeringskansliet som är av betydelse för svensk jakt och viltförvaltning.

Utredaren ska inhämta synpunkter från Naturvårdsverket, Polismyndigheten, Trafikverket och länsstyrelserna. I den utsträckning som utredaren finner lämpligt bör synpunkter även inhämtas från andra myndigheter och aktörer.

Uppdraget ska redovisas senast den 31 januari 2025.

(Landsbygds- och infrastrukturdepartementet)